

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/94/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213370
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUD. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312213370.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou v právnej veci navrhovateľa v 1. rade: Ing. Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, Z., navrhovateľky v 2. rade: A. Y.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, Z., zast.: advokátom JUDr. Ivan Vanko, AK so sídlom Floriánska 19, Košice proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom obrany SR, Kutuzovova 8, Bratislava, o zaplatenie 20 509,- eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7 147,- eur od 28.09.2010 do 22.12.2012, zo sumy 1 276,- eur od 19.08.2011 do 22.12.2012 a zo sumy 12 059,- eur od 28.09.2010 do 17.11.2012 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd konanie v časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 3,5% ročne zo sumy 7 147,- eur od 28.09.2010 do 22.12.2012, zo sumy 1 276,- eur od 19.08.2011 do 22.12.2012 a zo sumy 12 059,- eur od 28.09.2010 do 17.11.2012 z a s t a v u j e.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom v 1. a 2. rade trovy konania spočívajúce v právnom zastúpení advokátom JUDr. Ivanom Vankom vo výške 1.775,95 eur na účet vedený v Ľ. I. W..S.. D., názov účtu: advokátska kancelária, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v časti kde konanie bolo zastavené.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1. a 2. rade sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.09.2012 domáhali, aby súd uložil odporcovi zaplatiť mu sumu 20 509,- eur spolu s 12,5 % ročným úrokom z omeškania z jednotlivých čiastkových súm zaplatených odporcovi. Svoj návrh odôvodnili tým, že odporca vyhlásil ponukové konanie dňa 23.08.2010 na prevod nehnuteľností a to automobilový sklad s vlečkou Z. parc. č. 1270/44 o výmere 539 m² - trvalý trávnatý porast v k.ú. S. S. zapísaný na LV č. XXXX (v ďalšom pozemok č.1) a automobilový sklad s vlečkou Z. parc. č. 2241/1o výmere 3397m² - ostatné plochy v k.ú. S. S. zapísané na LV č. XXXX (v ďalšom pozemok č.2). Navrhovatelia zložili po akceptácii cenovej ponuky finančnú zábezpeku a to za pozemok č. 1 sumu 7 147,- eur a za pozemok č. 2 sumu 12 059,- eur dňa 27.09.2010. Odporca zaslal navrhovateľom dňa 15.10.2010 a 04.11.2010 návrh kúpnej zmluvy. Kúpna cena za pozemok č.1 predstavovala sumu 7 778,- eur, pričom časť kúpnej ceny bola započítaná z finančnej zábezpeky vo výške 7 147,- eura, zostatok vo výške 604,- eur zaplatený nebol z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu. Kúpna cena za pozemok č. 2 vo výške 13 335,- eur bola zaplatená dňa 18.08.2011 vo výške 1 276,- eur a zostatok vo výške 12 059,- eur bol započítaný zo zloženej zábezpeky. K nadobudnutiu účinnosti kúpnych zmlúv vkladom do katastra nehnuteľností však nedošlo z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu vedeného pred Okresným súdom Poprad sp. zn. 17C 140/2011, v ktorom sa Prešovský samosprávny kraj domáhal voči odporcovi uloženia povinností spracovať protokol

o odovzdaní predmetných nehnuteľností. Podľa dostupných informácií odporca v tomto konaní úspešný nebol a tak možno predpokladať, že k nadobudnutiu vlastníctva navrhovateľmi k týmto nehnuteľnostiam na navrhovateľov nedôjde. Odporcovia sa tak domáhajú vrátenia zaplatenej kúpnej ceny.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 21.01.2013 potvrdil, že skutočne k nadobudnutiu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam navrhovateľmi nedošlo, že kúpne ceny od navrhovateľov tak, ako bolo opísané v návrhu prijal a na ich písomnú výzvu zo dňa 22.10.2012 doručení mu 26.10.2012 dňa 31.12.2012 vrátil aj zostatok kúpnej ceny. V tejto časti žiadal, aby súd konanie zastavil. Návrh v časti príslušenstva pohľadávky žiadal ako nedôvodný zamietnuť, keďže tento je nedôvodný čo do základu, uplatnenej výšky ale aj uplatneného obdobia, nakoľko uvedenú kúpnu cenu vrátil na základe výzvy navrhovateľov doručenej mu 26.10.2012.

Navrhovatelia pred začatím konania podaním doručeným súdu dňa 29.11.2012 zobrali čiastočne návrh späť v časti zaplata sumy 7 174,- eur z dôvodu, že odporca dňa 08.11.2012 túto sumu navrhovateľom vrátil, vo zvyšku zotrvali na svojom návrhu. Súd vo veci rozhodol v zmysle § 96 O.s.p. a konanie pre späťvzatie návrhu uznesením v tejto časti sp. zn. 19C 94/2012-56 zo dňa 04.12.2012 právoplatným 29.12.2012 zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovatelia pred začatím konania podaním doručeným súdu dňa 18.03.2013 zobrali čiastočne návrh späť aj v zostatku istiny spočívajúcej v zaplatenej kúpnej cene vo výške 13 335,- eur z dôvodu, že odporca túto dňa 23.12.2012 navrhovateľom vrátil a vo zvyšku t.j, v časti príslušenstva zotrvali na svojom návrhu. Súd vo veci rozhodol v zmysle § 96 O.s.p. a konanie pre späťvzatie návrhu uznesením v tejto časti sp. zn. 19C 94/2012-92 zo dňa 20.03.2013 právoplatným dňa 22.04.2013 zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle § 151 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Na pojednávaní dňa 06.06.2013 navrhovatelia pred začatím konania napokon zobrali návrh späť aj v časti úrokov z omeškania zo žalovanej istiny vo výške 3,5 % ročne a súd aj v tejto časti konanie v zmysle § 96 O.s.p. zastavil a o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to Vyhlásením osobitného ponukového konania na prevod prebytočného majetku odporcu týkajúceho sa o.i. aj predmetných nehnuteľností, výpisom z peňažného ústavu navrhovateľov, oznámením odporcu zo dňa 15.10.2010 a zo dňa 04.11.2010 o zaslaní návrhov kúpnych zmlúv, kúpnyimi zmluvami č. KE110/49-/2011/1004001-Kzp a č. KE 110/49-/2010/1013004-Kzp, výpisom z Katastra nehnuteľností č. XXXX, rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C140/2011-140 zo dňa 31.08.2012 právoplatným 06.10.2012 a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo zhodných prednesov účastníkov konania mal súd preukázané za nesporné, že navrhovatelia sa návrhom domáhali vrátenia finančnej zábezpeky a doplatku kúpnej ceny s príslušenstvom za nehnuteľnosti pozemok č. 1 a č. 2 v kat. území S. S. v celkovej výške 20 509,- eur.

Odporca vyhlásil 23.08.2010 osobitné ponukové konanie na prevod prebytočného majetku štátu, predmetom ktorého boli okrem iného aj nehnuteľnosti a to automobilový sklad s vlečkou Z. parc. č. 1270/44 o výmere 539 m² - trvalý trávnatý porast v k.ú. S. S. zapísaný na LV č. XXXX (v ďalšom pozemok č. 1) a automobilový sklad s vlečkou Z. parc. č. 2241/1o výmere 3397m² - ostatné plochy v k.ú. S. S. zapísané na LV č. XXXX (v ďalšom pozemok č. 2) Navrhovatelia dňa 27.09.2010 doručili odporcovi cenové ponuky na odkúpenie týchto nehnuteľností a po ich potvrdení odporcom toho istého dňa zložili finančnú zábezpeku a to za pozemok č.1 - 7 174,- eur a za pozemok č. 2 sumu 12 059,- eur. Dňa 04.08.2011 bola schválená Ministerstvom financií SR kúpna zmluva č. KE 110/49-/2010/1013004-Kzp týkajúca sa prevodu pozemku č. 2 za kúpnu cenu 13 335,- eur, z ktorej bola odpočítaná už zaplatená finančná zábezpeka vo výške 12 059,- eur a doplatok navrhovatelia odporcovi zaplatili vo výške 1 276,- eur dňa 18.08.2011. Dňa 12.09.2011 bola potom schválená kúpna zmluva týkajúca sa pozemku č. 1 č. KE110/49-/2011/1004001-Kzp za dohodnutú kúpnu cenu 7 778,- eur, z ktorej po odpočítaní zábezpeky vo výške 7 174,- eur bolo potrebné doplatiť zostatok vo výške 604,- eur, čo však už zaplatené nebolo. Tieto skutočnosti boli medzi účastníkmi nesporné a preto súd v tejto časti konštatoval zhodnosť ich tvrdení aj v súlade s predloženými listinnými dôkazmi. (§ 120 ods. 2 O.s.p.)

Z rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 31. augusta 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.10.2012 mal súd preukázané, že v tomto konaní navrhovateľ Prešovský samosprávny kraj podal dňa 15.08.2011 návrh, aby súd uložil odporcovi Slovenská republika zastúpená Ministerstvom obrany SR povinnosť spracovať protokol o odovzdaní majetku podľa § 5c Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov v platnom znení, ktorým sa odovzdajú do majetku navrhovateľa nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX na Správe katastra Z. v k. ú. S. S., a to okrem iného aj parc. č. 1270/44 o výmere 531 m² (pozemok č. 1) a parc. č. 2241/1 o výmere 3 391 m² (pozemok č. 2). Návrh odôvodnil tým, že v zmysle zákona došlo k prechodu pôsobnosti z orgánov štátnej správy na samosprávny kraj na úseku školstva k 01.07.2002, čím sa stal navrhovateľ samosprávny kraj zriaďovateľom v školstve a školskej samospráve voči Gymnázium, ulica D., Z..

Dňa 04.06.2002, t.j. do doby prechodu zriaďovateľskej pôsobnosti zo štátu na Prešovský samosprávny kraj bola medzi odporcom a Gymnázium Z., ako preberajúcim správcom uzavretá Zmluva č. 5/2002 o bezodplatnom prevode správy majetku štátu, ktorá nadobudla právoplatnosť 20.06.2002, ktorou do výlučnej správy gymnázia bol zverený majetok štátu okrem iného aj stavba na parcele 1417/19. Táto správa z gymnázia od 01.07.2002 prešla na navrhovateľa, ktorý okrem iného nadobudol do vlastníctva pozemky pod stavbami vrátane príľahlej plochy, ktorá svojim umiestnením a využitím tvorí nedeliteľný celok so stavbou.

Pozemok č. 1 a pozemok č. 2 predstavovali prístupové komunikácie k telocvični gymnázia. Odporca bol tak povinný v zmysle § 5c Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov spísať s navrhovateľom písomný protokol o odovzdaní majetku najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa prechodu majetku štátu najneskôr do 01.09.2009, čo však odporca neurobil, nakoľko podľa jeho názoru pozemok č. 1 je evidovaný na LV ako trvalý trávnatý porast a pozemok č.2 je evidovaný ako ostatná plocha, t.j. nejedná sa o komunikáciu.

V tomto rozhodnutí bolo konštatované, že v období od 06.04.2011 až do výzvy navrhovateľa Prešovského samosprávneho kraja na spracovanie protokolu dňa 13.06.2011 odporca mal vedomosť o tom, že vlastnícke vzťahy nie sú vysporiadané a prinajmenšom sú sporné a súčasne oznámil listom zo dňa 09.08.2011, že pokračuje v schvaľovacom konaní už uzavretých kúpnych zmlúv s inými subjektmi (t.j. navrhovateľmi v tomto konaní) na Ministerstve financií SR.

Okresný súd Poprad svojim vyššie citovaných rozsudkom návrhu na spracovanie protokolu o odovzdaní majetku vyhovel navrhovateľovi Prešovskému samosprávne kraju s odôvodnením, že vlastníkom pozemku č. 1 a č. 2 k 01.07.2009 (kedy nadobudol účinnosť § 3b Zákona 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov) bola Slovenská republika a správcom majetku Ministerstvo obrany SR a pokiaľ k 01.07.2009 do vlastníctva Prešovského samosprávneho kraja prešli z majetku štátu pozemky pod budovou gymnázia, mal odporca povinnosť v zmysle § 5c ods. 2 Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov spracovať protokol o odovzdaní tohto majetku najneskôr do 01.09.2009.

Súd zároveň zistil, že v tomto konaní bolo dňa 24. augusta 2011 vydané predbežné opatrenie, ktorým bolo uložené odporcovi, aby sa zdržal nakladania s nehnuteľnosťami z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Závazky z bezdôvodného obohatenia sú spravidla prejavom určitej poruchy v konkrétnych obligačných vzťahoch a keby sa takýmto poruchám malo predchádzať, bolo by to nevyhnutne spojené s opatreniami obmedzujúcimi voľnosť zmluvných strán, taká prevencia nepripadá do úvahy zo zásadných dôvodov. Právny dôvod vzniku záväzkov z bezdôvodného obohatenia sa opiera o zákon. Ide o dôsledky niektorých právnych úkonov, ako aj niektorých iných právnych skutočností, ak s nimi zákon spája určité zodpovednostné dôsledky. Vzťahuje sa aj na také prípady bezdôvodného obohatenia, ktoré nie sú v ďalších ustanoveniach zákona konkrétne špecifikované, zváženie ktoré prípady (nespadajúce pod ďalšie ustanovenia zákona) možno posúdiť podľa 451 ods. 1 OZ, bude vždy záležať na okolnostiach konkrétneho prípadu; vždy však bude musieť ísť o právnú bezdôvodnosť; obohatenie teda nebude možné posudzovať morálne alebo ekonomicky. Môže ísť o plnenie, ktoré sa poskytlo v očakávaní, že v budúcnosti vznikne nejaká udalosť, avšak výsledok sa nedostavil. Ďalšie sa môžu podľa tohto ustanovenia posudzovať aj prípady plnenia, ktoré sa prijalo na dosiahnutie účelu, ktorý je v rozpore s

dobrymi mravmi. Nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu vedeli, alebo nie. Prípacom bezdôvodného obohatenia je aj plnenie z neplatného právneho úkonu.

Podľa konštantnej judikatúry cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena, ktoré spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh konkrétnych skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá sa má na sporný vzťah aplikovať. Z toho potom aj vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorý z účastníkov je povinný stanovený okruh skutočností preukázať.

Navrhovatelia sa vo veci domáhali vydania bezdôvodného obohatenia a preto bolo ich povinnosťou vierohodne dokázať, že odporca sa na ich úkor obohatil. Podľa názoru súdu navrhovatelia dôkazné bremeno uniesli. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané zo zhodných tvrdení účastníkov konania a z listinných dôkazov priebeh osobitného ponukového konania na prevod prebytočného majetku štátu, proces uzatváraných kúpnych zmlúv, zloženia finančnej zábezpeky, ako aj zostatku vyplatenia kúpnych cien. V konaní bolo nesporne preukázané, že odporca dňa 23.08.2010 vyhlásil osobitné ponukové konanie na prevod prebytočného majetku štátu, avšak predmetom kúpnych zmlúv boli pozemky č. 1 a 2, ktoré v tom čase už v zmysle Zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, nemohli byť vo vlastníctve odporcu, a preto tento vyhlásil a realizoval odpredaj sporných nehnuteľností v čase, keď najneskôr do 01.09.2009 bol povinný spísať protokol o odovzdaní tohto majetku inému subjektu. Tieto skutočnosti vyplynuli aj z právoplatného rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C/140/2011-140. Bolo preto nesporné, že keď odporca prijal dňa 27.09.2010 finančnú zábezpeku od navrhovateľov, túto prijal napriek tomu, že musel mať vedomosť, že disponovanie s týmito nehnuteľnosťami je v rozpore so zákonom. Aj napriek prebiehajúcemu súdnemu sporu pred Okresným súdom Poprad naďalej pokračoval v schvaľovacom procese už uzatvorených kúpnych zmlúv. Prijatie finančného plnenia zo strany odporcu od navrhovateľov bolo tak v rozpore so zákonom, a teda od počiatku prijímal peňažné plnenie bez právneho základu. Neobstojí obrana odporcu, že nebol v omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov z dôvodu prebiehajúceho schvaľovacieho procesu na Ministerstve financií a ani z dôvodu nariadeného predbežného opatrenia, nakoľko vôbec nebol oprávnený takéto finančné plnenie prijať v rozpore so zákonom a teda na základe neplatných právnych úkonov, ktorými boli uzavreté kúpne zmluvy. Z toho istého dôvodu neobstojí ani tvrdenie odporcu, že bol povinný peňažné prostriedky vrátiť až na základe výzvy navrhovateľov, ktorú prevzal 26. októbra 2012, keďže súdnym rozhodnutím bolo určené, že odporca nie je vlastníkom nehnuteľností.

Pri bezdôvodnom obohatení vzniká povinnosť (zodpovednosť) vydať alebo aspoň v peniazoch nahradiť bezdôvodne získaný majetkový prospech. V súvislosti s kúpou nehnuteľností navrhovatelia poskytli odporcovi peňažné prostriedky (ako zálohy), prijatá suma sa stala bezdôvodným obohatením v okamihu vytvorenia stavu, kedy bolo zrejmé, že kúpa nehnuteľností nebude realizovaná. Týmto okamihom odpadol právny dôvod plnenia uskutočneného navrhovateľmi. Medzi navrhovateľmi a odporcom k prevodu pozemkov na navrhovateľov nedošlo a preto na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške poskytnutých finančných prostriedkov (ako zálohu poskytnutého skôr, ako došlo k prevodu nehnuteľností na navrhovateľov - § 498 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na to, čo bolo poskytnuté pred uzavretím zmluvy niektorým z účastníkov, sa hľadí ako „na splátku za budúce plnenie“). V tomto prípade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočíva vo vydaní finančných záloh, t.j. plnenia, ktorého právny dôvod dodatočne odpadol (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie splnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd po čiastočnom späťvzati v zostávajúcej časti príslušenstva návrhu navrhovateľov po ich úprave zákonnej výšky úrokov z omeškania v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, nakoľko sa odporca prijatím finančných prostriedkov bezdôvodne obohatil, toto bezdôvodné obohatenie bol povinný vydať, resp. ho vôbec neprijat' a vznikla mu tak povinnosť finančné prostriedky vrátiť. Odporca nemohol byť vzhľadom na svoje postavenie orgánu štátu dobromyseľný pri prijímaní finančných prostriedkov od navrhovateľov. Vykonaným dokazovaním a aj zo zhodných tvrdení účastníkov konania mal súd preukázané, že odporca finančné prostriedky vrátil v dvoch častiach až dňa 22.12.2012 a 07.11.2012. Súď preto odporcovi uložil povinnosť zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9% ročne z jednotlivých dlžných súm od ich zaplataenia navrhovateľmi odporcovi do dátumu ich vrátenia, tak ako je špecifikované v petite tohto rozhodnutia. Úrok z omeškania určil súď podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k uplatnenému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB k 01.03.2009 bola 1 %.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súď prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo brázenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Trovy konania vo veci úspešného účastníka, ktorými boli navrhovatelia, pozostávajú zo sumy 1.598,02,- eur, ktorá predstavuje náklady právneho zastúpenia navrhovateľov, vypočítané podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu po čiastočnom späťvzati zo dňa 27.11.2012 vo výške 13.335,- eur za tri úkony právnej služby po 303,74 eur a z hodnoty predmetu sporu po čiastočnom späťvzati zo dňa 14.03.2013 vo výške 5.401,43 eur (istina = vyčíslené príslušenstvo) za dva úkony právnej služby po 190,89 eur + 2 x režijný paušál za rok 2012 po 7,63 eur, 3 x režijný paušál za rok 2013 po 7,81 eur zvýšenú o 20 % DPH, za 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (2 x 303,74 eur) - 50 %, teda spolu za nasledovných 5 úkonov právnej služby:

1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 21.09.2012 (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, v spojení s § 13 ods. 2 Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 303,74 eur + 7,63 eur,

2. písomné podanie na súď - návrh vo veci samej zo dňa 24.09.2012 (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, v spojení s § 13 ods. 2 Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 303,74 eur + 7,63 eur,

3. písomné podanie na súď - čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 14.03.2013 (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/v spojení s § 13 ods. 2 Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 303,74 eur + 7,81 eur,

4. písomné podanie na súď - vyjadrenie navrhovateľov zo dňa 23.04.2013 k podaniu odporcu zo dňa 21.01.2013 (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/v spojení s § 13 ods. 2 Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 190,89 eur + 7,81 eur,

5. účasť na pojednávaní dňa 06.06.2013 (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 13 ods. 2, Vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 190,89 eur + 7,81 eur,

+ 20 % DPH vo výške 266,33 eur,

-z náhrady cestovných nákladov:

za účasť na pojednávaní súdu dňa 06.06.2013 - náklady na cestu vlakom Košice - Bratislava a späť vo výške 45,80 eur (cestovné vlakom - 2 x 22,- eur + 2 x lístok MHD po 0,90 eur),

-z náhrady za stratu času:

za účasť na pojednávaní súdu dňa 06.06.2013 vo výške 132,13 eur (náhrada za stratu času 10,01 eur za každú začatú polhodinu strávenú cestou Košice - Bratislava a späť + 20 % DPH) v súlade s § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb),

Odmena advokáta za úkony právnej služby predstavuje spolu sumu 1.775,95 eur.

V súvislosti s výpočtom trov pri zastupovaní dvoch účastníkov za jeden úkon právnej služby v súlade s ustanovením § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v aktuálnom znení súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.08.2010 sp. zn. 5Sžo/205/2010.

Režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí za jednotlivé úkony právnej služby bez ohľadu na to, koľko klientov advokát zastupuje, nakoľko pri zastupovaní viacerých osôb v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ide o spoločné úkony, a preto náhrada režijného paušálu sa nenásobí počtom klientov ani neznižuje o 50 %.

Súd zaviazal odporcu na zaplatenie trov konania navrhovateľov k rukám ich právneho zástupcu s odvolaním sa na ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľov uplatnené úkony právnej pomoci za čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 27.11.2012 a aj priznanú výšku za 1 úkon právnej pomoci zo základu 20.509,- eur ale za základ považoval sumu 13.335,- eur, pretože o späťvzatí návrhu zo dňa 27.11.2012 v časti 7. 174,- eur rozhodol uznesením o zastavení konania č. k. 19C 94/2012-56 zo dňa 04.12.2012 právoplatným dňa 29.12.2012, kde o trovách konania rozhodol právoplatne v zmysle § 146 ods. 1 písm. c./ O.s.p., podľa ktorého žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, keďže konanie bolo zastavené.

Z týchto dôvodov rozhodol súd o náhrade trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pretože právny zástupca v konaní úspešného účastníka si v zákonnej lehote podľa ust. § 151 O.s.p. vyčísliť trovy konania.

Právnemu zástupcovi navrhovateľov súd priznal náhradu nákladov právneho zastúpenia v časti náhrady DPH, keďže súdu predložil potvrdenie o tom, že je platcom DPH.

Z týchto dôvodov rozhodol súd o náhrade trov konania a ich výške podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave cestou tunajšieho súdu, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O. s. p)

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 O.s.p. proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).